

empel smitter. Under Bekæmpelsen af Erhvervskrisen, for saa vidt den gav sig Udtryk i Arbejdsløshed, fandt man det nødvendigt at give Bestræbelserne for at tilvejebringe offentlige Arbejder et nyt og mere omfangsrigt Grundlag og ogsaa at finde et nyt Navn derfor ved Benævnelsen Nødarbejder. Paa et vist Tidspunkt kom der Meddelelse ud om, at Regeringen agtede at søge gennemtrumfet ved Lov en Ordning, hvis Hensigt var at tvinge Folk til at tage Arbejde ved disse saakaldte Nødarbejder til lavere Pris end den, der var fastsat ved de gældende Overenskomster, Overenskomster, som Staten har medvirket til at tilvejebringe, og Overenskomster, som bygger i høj Grad paa det ved Statens Medvirken konstaterede Prisniveau.

Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne, Hr. Stauning, udtalte i Gaar, da han behandlede Spørgsmaalet om Nødarbejder og kom ind paa Vanskelighederne ved at definere, hvad der er Nødarbejder og hvad ikke, at det var jo muligt, at der i Kommuner kunde foreligge Arbejder, som i den Grad afveg fra de almindelige offentlige Arbejder, at man dér kunde ved frivillig Overenskomst tilvejebringe en passende Pris, som det er kaldt i et Cirkulære, der er udsendt af Ministeriet, og det tror jeg er rigtigt. Hvor der er saadanne Muligheder for frivillig Overenskomst om en passende Pris, bør selvfølgelig ingen lægge Hindringer i Vejen derfor. Men det, man meddelte, at Regeringen agtede forsøgt, var Gennemtrumfning af en Regel, hvorefter visse bestemt afgrænsede Nødarbejder skulde gennemføres paa denne Maade. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg har endnu ikke hørt noget Argument, som har været overbevisende, for, at Staten eller det offentlige skulde kunne kræve noget af sit Arbejde udført til en Pris, som ligger lavere end den, Staten selv har været med til at godkende. Jeg har heller ikke hørt, hvorledes man har tænkt sig den Sag ordnet, hvorledes man har tænkt sig at skelne mellem Arbejder, saaledes at et Arbejde er Nødarbejde, et andet ordinært Arbejde, hvorledes man har tænkt sig, at Arbejdernes skulde paa een Vej arbejde til een Pris, paa en anden Vej til en anden Pris, hvorledes man skulde kunne finde de Arbejdere, der skulde arbejde til den lavere Pris, og de Arbejdere, der skulde arbejde til normal Pris. Jeg har ikke hørt nogen som helst Fremstilling af den Ordning, og jeg har ogsaa til min Tilfredsstillelse set, at et konservativt Medlem af Frederiksberg Kommunalbestyrelse har udtalt, at den er uigennemførlig.

Hvad der i høj Grad maa beklages, er den Tilføjelse, som endelig dette Forslag til en Ordning fik. Man sagde, at man agtede at stille Arbejderen overfor det Valg: enten at tage det Arbejde, der saaledes var fastsat til en Pris, der laa under den godkendte, eller at undvære sin Understøttelse. Man vilde saaledes stille Arbejderen overfor Nøden eller dette Arbejde. Jeg vil tillade mig at haabe, at en saadan Lov ingen Sinde kan blive gennemført i den danske Rigsdag. Det vilde være Indledningen til en farlig Opløsning, og det glæder mig derfor ogsaa, at jeg har set f. Eks. Udtalelser fra konservativ Side, som vender sig imod den Tankegang, der ligger i dette Forslag. Jeg vilde ønske, at den højtærede Indenrigsminister havde taget denne Sag i sin egen Haand i Stedet for at overlade den til en Mand, om hvem jeg — hans Dygtighed, Evner og Arbejdskraft ufortalt — vil sige, at hans mest fremherskende Egenskab er en stædig Fastholden ved en Idé, som han enten selv har opfundet eller tilegnet sig, og Utilbøjelighed til at vige bort derfra. En mere smidig Mand vilde sikkert ikke have ført Sagen saa langt frem, at et Tilbagetog maaske er vanskeligt.

Men jeg gør opmærksom paa, at der dog er paavist forskellige Udveje overfor Vanskelighederne. Socialdemokratiet har stillet et Forslag, som vil lette Kommunernes Byrde uden at forøge Statens. Af Ingeniør Schiøller er der fremsat et Forslag til Løsning af Spørgsmaalet, saaledes at man ved Fastsættelse af en begrænset Arbejdstid faar flere i Arbejde ved disse offentlige Arbejder, og saaledes at man giver den vedtagne Pris, men alligevel kommer igennem paa en rimeligere Maade, fordi man ved denne Ordning sparer hele Arbejdsløshedsunderstøttelsen. Jeg har med Glæde set, at et konservativt Medlem af Gentofte Kommunalbestyrelse har gjort dette sidste Forslag til Genstand for Undersøgelse og vist, hvilke Muligheder det indeholder. Jeg har kun nævnt dette for at vise, at der fra alle Sider er vist Forhandlingsvillighed, og jeg vil indtrængende haabe, at Regeringen ikke vil sætte denne Sag paa Spidsen, men søge at tilvejebringe en virkelig Overenskomst om disse Nødarbejder.

Jeg er for min Del ganske klar over, at Arbejderne ikke venter, at Krisen skal gaa hen over dem, uden at de kommer til at spore den; og de, som mener dette, kan dog ikke være blinde og døve for, at Arbejderne